

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Questiones spiritualis [con]iuiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

In festo sancti gregorij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

In festo sancti gregori.

detur q̄ ille qui predicat euāgelium vel docet teneatur facere qd̄ predicat. ¶ In oppositum est q̄ aliquando quis predicat aut docet perfectionem quam tamen non facit et etiam non videtur teneri. vt cum secularis predicat perfectionem religiosi et perfecti ergo predicator vel doctor non tenetur semper facere quod docet. ¶ Respondeo dicendum in tra alexandru de haliis in. iij. sub ista conclusione q̄ quilibet tenet facere qd̄ dicit. s̄m q̄ asserit alios teneri ad faciendum quod dicit. hoc tamen quod asseritur esse faciendum vel asseritur generaliter vel solum s̄m status. generaliter sicut asseritur de illis que pertinent ad statum salutis. s̄m statum sicut asseritur de his que pertinent ad statum perfectionis. vtpote religionis ad quam omnes non tenentur. et sic predicator non tenetur facere quod dicit. Dicitur ergo q̄ predicator ratione sui officij nō tenetur omnia facere que docet aut predicat ad que alias non tenebatur. si enim omnia facit que predicat hoc perfectiōis est non necessitatis si aliqua predicat ad que alias non tenebat. S; si ea que predicat ad q̄ alias tenebat. sicut sunt precepta dei et ecclesie et forte aliqua alia ad q̄ forte voto tenebatur. sic planum est q̄ ad ista tenetur tentione necessitatis. Sed cum predicat ea ad que alias non tenebatur. non video rationē quare predicatio-

nis ratione ad illa teneatur tentiōe necessitatis. nisi in casu forte vbi non seruaret illa. esset probabilis occasio scandali in auditoribus per quod posset preiudicium fieri veritati. ¶ Ad rationes in oppositum. et ad auctoritates apostoli dico. q̄ intelligunt de illis ad que prius tenebatur. ¶ Ad rationem de christo q̄ predicator d; imitari formam illi qui condidit euangelium et. Respondeatur q̄ si hoc intelligatur necessarium tunc verum est q̄ tunc ad ea que sunt necessaria ad salutem tenetur. ad alia aut non tenetur nisi ratione scandali loquendo de tentione necessitatis. Et tantum ad presens de ista questione.

In festo sancti Gregorii est euāgelium. Vigilate ergo quia nescitis etc. Mat. xxiij. Circa quod possunt disputari sequentes questiones. ¶ Prima. vtrum melius facit qui consentit electioni canonice de se facte q̄ qui eam recusat. ¶ Secunda. vtrum precibus beati gregorii fuit liberatus traianus de penis inferni. ¶ Tertia. vtrum stat cum perfectione papa possidere quasi proprias ditias aut facultates terrenas.

D primas questionē. vtruz melius facit qui consentit electioni canonice de se facte q̄ q̄ eas recusat. Et videtur q̄ melius facit qui consentit. Dicit enim grego. xxiij. moral. Potestas cuz percipitur non ex libidine amanda est. sed quando aliquis per canonicaz electionē episcopale dignitatem adipiscitur non percipit eam ex libidine ergo dz eam amare. non ergo dz eam recusare. ¶ In oppositu arguitur exēplo beati gregorii cuius festum hodie colitur. q̄ multipliciter electionuz de se facta recusavit. ¶ Rñdeo dicenduz. q̄ (vt habet quolibeto. v. ar. xxiij.) ille q̄ electioni canonice de se facte cōsentit cōsiderare precipue dz qd̄ intēdit. Si em̄ intēdit aliq̄ temporale. puta honor. ē. diuitias excutere se a iugo religiōis aut aliq̄ huiusmodi. manifestū est q̄ est praua intētio. Vñ ponitur p̄ clusione. q̄ meli⁹ faceret si nō assentiret. Si autē intēdit p̄fectum ecclesie. sic planū est q̄ est recta intētio. Vñ ang. dicit r̄. de ciuita. dei. In actione nō amādus est honor in hac vita siue potētia. s̄ op⁹ ipsum si recte atq̄ vtiliter fit vt valeat ad salutem subditorū. S̄ quia ad hoc opus maxima requiritur idonei

tas ad qd̄ humana fragilitas s̄ proprias vires sufficiens nō est potest ergo aliquis laudabiliter considerans proprium defectuz ex humilitate officium prelatis recusare. sicut hieremias dixit. Nescio loqui qz puer ꝛc. potest etiam laudabiliter consentire ex caritate fraterna vt salutē primorum p̄curet. sicut elyas qui dixit. Ecce mitte me. s̄ sicut dicit grego. in pastoralī inyroq̄ est subtiliter intuentum. qz ꝛ is qui recusauit plene non restitit. ꝛ is qui mitti voluit ante se per altaris calculū purgatū vidit ne aut nō purgatus adire quisq̄ sacra ministeria audeat. aut qui superna gratia eligi sub humilitatis specie supne dispositiōi cōtradicat. qz ergo valde difficile est purgatū sic quēlibet agnoscere. platiōis officii tutius declinat. non tñ p̄tinaciter cū ad suscipiendū supna voluntas agnoscitur. ¶ Ad rōnes in oppositu rñdef. q̄ illud verbū gregori nō dz sic intelligi. prās cū ex libidine nō percipit amanda est. s̄ ita potestas cuz percipitur nō est amanda ex libidine. subdit enim. s̄ ex longanimitate toleranda.

D secundā questionē sic procedit. Et videt q̄ traian⁹ precibus grego. nō fuerit ab inferno

In festo sancti gregozij.

liberat. ¶ Primo sic. Dicit Dionisi. vii. celestis hierarchie. Sumus sacerdos si mundus non orat. et in hoc auerteretur a diuino ordine. Et comentator ibidem dicit. quod peccatoribus non orat remissionem. quia non audiretur pro illis. ergo non valet preces sanctorum existimentibus in inferno. ¶ Secundo sic. Dicit beatus Gregorius. xiiij. moralis. Eadem causa est ut non oratur post dies iudicij pro hominibus eterno igne damnatis quam nunc causa est ut non orent sancti pro hominibus infidelibus impiisque defunctis. ¶ Tertio sic. Dicit Augustinus. quod sine fide operante pro dilectione eiusque sacramentis que de corpore erent frustra illis huiusmodi officia impendunt. ergo non possunt preces aut suffragia que fiunt pro damnatis. sed Traianus erat damnatus. ergo preces Gregozij non poterant eum liberare. ¶ In oppositum est historia. Item Damas. in vno sermone narrat quod Gregorius pro Traiano orationem fundens audiuit vocem diuinitus sibi illatam. Vocem tuam audiui. et veniam traiano do. Eius rei ut damascenus dicit in eodem sermone. testis est occidens et oriens. ¶ Respondeo deo dicendum iuxta sanctum thomam. in. iij. (dis. xlv. q. ij. art. iij. q. j. ad v.) quod deputati ad infernum sunt in duplici differentia. Quidam sunt deputati simpliciter et sine presentem iusticiam et sine superiores causas. et pro talibus nunquam fienda sunt suffragia. non enim eis pro-

descent preces quorumcumque sanctorum. Alii sunt deputati in inferno non simpliciter sed sine presentem iusticiam pro prioribus meritorum. sine autem superiores causas que preuidebant ad vitam reuocandi. erat de eis aliter disponendum. Et tales videntur fuisse multi que fuerunt a mortuis resuscitati quorum plures post idolum latras et damnatos fuisse et talibus potuerunt preces sanctorum suffragari. et de numero talium creditur fuisse Traianus ut probabiliter potest estimari. ut dicit sanctus thomas quod quibus precibus beati gregozij. Traianus ad vitam fuerat reuocatus. etiam ibi gratias consecutus sit pro quam remissionem peccatorum habuerit. et per consequens immunitatem a pena. ¶ Ad rationes preter responsio. Procedit enim deputatis simpliciter in inferno. Vel dicendum est quod aliud est resuscitari ad vitam presentem precibus sanctorum. et in hac vita consequi gratias per quam remittuntur ei peccata sua. et aliud est quod damnatis in inferno ibi permanentibus profunt suffragia.

Et iterum questiones sic proceditur. Et videtur quod non sicut cum statu perfectionis papam possit dere quasi proprias diuitias aut facultates terrenas. ¶ Primo sic. Episcopi in ecclesia tenent locum apostoli

In festo sancti gregoris. fo. cxcj.

loy. vt dicit glosa Luce. x. Et ha
berur in. c. decre. xxi. di. Sz apo
stolis dñs pcepit vt nihil ppriū
possiderent. fm illud Matth. x.
Nolite possidere aurū nec argen
tus nec pecuniā in zonis vestris.
Unde et Petrus cui papa succe
dit p se et alijs apostolis dicit. Ec
ce nos relinquimus oia et secuti
sumus te. Matth. xix. ergo vide
tur qd papa et alij episcopi teneā
tur ad huiusmodi mādati obser
uantiam vt nihil ppriū possi
deant. ¶ Secundo sic. Volunta
taria paupertas ad pfectionez vi
detur requiri. fm illud Matth.
xix. Si vis pfectus esse vade et
vnde omnia que habes et da pau
peribus. Sz papa et episcopi as
sumuntur ad statū pfectionis. er
go videtur qd non stet cū statu p
fectionis pape aliqd quasi ppriū
possidere. ¶ Tertio sic Hierony
m⁹ dicit ad Nepocianū. Cleros
grece latine fors appellatur. Et
habet in. c. clericos. xxi. di. ppter
ea clerici dicunt. qz de sorte do
mini sunt. vel qz ipse dñs fors. i.
pars clericorū est. qd aut dñm pos
sident nihil extra deum possidere
potest. si aut aux si argētū si pos
sitionez variaz supplectiliū ha
bet cū istis partibus. nō dignat
domin⁹ fieri pars ei⁹. ergo vide
tur qd papa et episcopi et nō solū
episcopi sed etiaz clerici debeāt
pprijs carere. ¶ Quarto Chri
stus cui⁹ vicari⁹ est vices gerit
in terris papa. gessit vitaz humi
lez et pauperē. ita sicut dicit Mat.

vij. Fili⁹ hominis nō habet vbi
caput reclinet. ergo papa debet
imitari eū. et ita fecit. Petr⁹ pri
mus papa ab eo institutus. qui
ait. Aurū et argentum nō est mē
hi. ergo videt repugnare statū
pfectionis papatus qui dicit vic
ariatū xpī habere in proprio
diu itias et facultates terrenas.
¶ In oppositum arguit ex euan
gelio p̄senti sic. Spectat ad fide
lem seruum et prudentē cōstitu
tum sup ecclesia habere ea quib⁹
posset cibū ministrare fami
lie. non tantū verbi dei aut exē
pli honestatis. sed etiaz subsidij
temporalis. Unde Christus ter
dirit Petro quem constituēbat
super totam ecclesiam cui succe
dit papa. Pasce oues meas. ad
significandum triplicē pastus. s.
pastum corporalem siue subsidij
temporalis. quē nō potest face
re nisi habeat de quibus ergo ex
ipsa institutiōe xpī nō repugnat
statū pfectionis pape aut epoz
habere terrena bona quib⁹ indig
entib⁹ subuenire possint de ali
quo pastu. ¶ Secūdo arguit ex
illo. c. episcopi. xij. q. i. vbi dicit.
Episcopus de reb⁹ pprijs vel ac
quisitis vel si aliqd de pprio ha
beat hereditibus suis relinquat.
¶ Ideo dicendū. qd nō derogat
statū pfectionis papat⁹ aut epi
scopat⁹ possidere aliquā ppriū
vt diuitias et terrenas facultates
Ista conclusio patet sic iuxta san
ctū thomā (ij. q. c. lxxv. ar. vj.)
Ad ea que sunt superogationis

In festo sancti gregori.

nullas tenetur nisi se specialis
ter ad id voto astringat. Vñ Au
gustinus dicit in epistola ad pau
linum armentarium. Quia iam vo
uiti iam te astringisti. aliud tibi
facere non licet. priusq̄ esses vo
ti reus liberus fuit q̄ esses infe
rior. Manifestum est autē q̄ viue
re absq̄ pprio superogationis
est. non em̄ cadit sub precepto s̄
sub p̄silio. Vnde cuz Matthei.
xix. dixisset dñs adolescenti. Si
vis ad vitam ingredi serua mā
data. postea subdit supaddendo.
Si vis perfectus esse vade & vēde
omnia &c. non autē papa nec ali
ep̄i in sua ordinatiōe se obligāt
vt absq̄ pprio viuant. nec etiaz
absq̄ pprio viuere ex necessita
te requiritur ad pastorale officiu
ad qd se obligant. & ideo nec pa
pa nec episcopi. tenent absq̄ pro
prio viuere. & p̄ psequēs nō repu
gnat statui p̄fectiōis eoz posside
re diuitias et bona tpalia. ¶ Ad
rōnes in oppositū. ¶ Ad primaz
respondet (vbi. s̄. ad. ij.) negādo
q̄ papa & episcopi alij teneantur
illud obseruare. aut sint obliga
ti ad illud qd dictum fuit aposto
lis. Pro quo notandū q̄ verba
illa dñi possūt triplr̄ intelligi s̄m
doctores. Vno modo mystice vt
non possideam⁹ aurū nec argen
tum. i. vt predicatorēs nō inmitā
tur principaliter sapientie & elo
quentie tpali. vt Hiero. exponit.
Alio modo sicut Augu. ex ponit
in li. de cōsensu euangelistarū. vt
intelligat hoc dñm non p̄ceptisse

s̄ magis p̄mittēdo d̄cisse. Per
misit em̄ eis vt absq̄ argento et
auro & alijs sumptib⁹ ad p̄dican
dum irēt accepturi sumpt⁹ vite
ab hīs quib⁹ p̄dicabant Vñ sub
dit dign⁹ est em̄ opari⁹ cibo suo.
ita tñ q̄ si aliq̄s pprijs sumptib⁹
vteret in p̄dicatione euāgelij ad
superogantiā p̄tineret. sicut pau
lus de seipso dicit. s̄. ad. Cor. ii.
Tertio modo s̄z ch̄r̄iso. exponit
vt intelligat illa dñm discipulis
p̄cepisse q̄tuz ad illā missionē
qua mittebant ad p̄dicandū
indeis. vt per hoc exercerent ad
confitendū de virtute ipsius qui
eis absq̄ sumptib⁹ p̄videret. et
quo tñ non obligant ipsi vel suc
cessores eoz vt absq̄ pprijs sum
ptibus euāgelij p̄dicarent. Nā
de paulo legitur. ij. Cor. xi. q̄ ab
alijs ecclesijs stipendia accipie
bat ad p̄dicandū corinthijs. et
patet q̄ aliqd̄ possidebat ab alijs
mulum Stultū autē videtur dice
re vt inquit sanctus thomas. q̄
tot sancti pontifices sicut B̄tha
nastius Ambrosius Augustinus
illa p̄cepta transgressi fuissent
si ad ea obseruanda se crederēt
obligari. ¶ Ad secundā respon
detur. negando p̄sequentiaz. Et
ratio est. qz vt b̄z vbi. s̄. ad. pri
mū. P̄fectio xp̄iane vite nō p̄
stitit inuoluntaria paup̄tate. s̄z vo
luntaria paup̄tas instrumētāliter
operat⁹ ad p̄fectionē vite. Vñ nō
oportet q̄ vbi est maior paup̄tas
ibi sit maior p̄fectio. Quinimo
potest esse. summa p̄fectio cū ma

gna opulencia. Nā abrahā cui di-
ctum est Gen. xvij. Ambula cor-
ram me et esto pfectus. legitur di-
nes fuisse. ¶ Preterea p maio-
ri claritate notandū. put inquit
idem sanctus Thomas (ij. ij. q.
clxxxij. ar. vij. ad. j.) q abrenū-
ciatio ppariā facultatuz dupli-
citer considerari potest. Uno mo-
do fm qd est actu. et sic in eo non
pstitit essentialiter pfectio s3 est
quoddam pfectionis instrumen-
tum vt dictuz est. et ideo nihil p-
hibet statum pfectionis esse sine
abrenūciatione ppariōz. sic etiaz
dicendum est de alijs exteriori-
bus obseruantijs. Alio modo po-
test cōsiderari fm pparationem
animi. vt sc3 homo sit paratus si
opus fuerit omnia dimittere vel
distribuere. et hoc pertinet dire-
cte ad pfectionem. Vñ Augusti-
nus in libro de qstionib9 euāge-
lij. Oportet filios sapientie intel-
ligere nō abstinendo nec in man-
dicando esse iusticiā sed in equa-
nimitate tolerandi inopiaz. Vñ
et apostolus dicit. Scio abūda-
re et penuriam pati. Ad hoc autē
maxime tenentur papa et ceteri
episcopi vt omnia sua pro hono-
re dei et salute gregis sui cōtem-
nant cū opus fuerit. vel pauperi-
bus sui gregis largiendo. rapi-
nam bonorum suoz cuz gaudio
sustinendo. Que omnia adimple-
ta fuerunt in dicto beato Bre-
gorio q tante largitatis et elemo-
sinarum exercitit. vt nō solū pfen-
sibus s3 etia lōge positis in mō-

te sinai monachis necessaria mē-
ustraret. Nā omniuz indigentū
nomina scripta habebat et eis li-
beraliter subueniebat vt plem9
narrat in legenda. Vñ fuit ille
seruus fidelis et prudens quē po-
fuit dominus super familiā suā.
id est ecclesiam.

M festo

beati bñdicti.
est euangeliū.
Nemo accēdit
lucernam etc.
Lu. xj. Et ea
qd possunt di-
sputari seqntes qstiones. ¶ Pri-
ma. vtz beat9 benedict9 lucernā
accendēs regule monachalis et
ponens eam sup cādelabrū eccle-
sie puenientius instituit monachos
in societate vluētes q̄ solitariā
vitam agētes. ¶ Scda. vtz bea-
tus bñdict9 in visione qua vidit
totū mūdum diuinam essentiam
viderit.

Q primā

questionem q̄
queritur. vtz
beatus bene-
dictus lucer-
nam accēdēs
regule mona-
chalis etc. Et
videtur q̄ nō. ¶ Primo sic. Per-
fectior est religio agentium vi-
tam solitariā q̄ in societate vi-
uentium. ergo puenientius insti-
tuisset monachos agētes vitā so-